

S obrovským smutkem jsme museli ukončit pomoc na Haiti, kde bezpečnostní situace absolutně znemožňuje jakoukoliv činnost. Místní misionáři, kteří se věnovali péči o velmi těžce hendikepované děti, se i s dětmi přesunuli do zahraničí, kde jim dál pomáháme.

Jak se zástupci FTH dozvědí o novém místě, kde je nutné a možné pomáhat?

Obvykle je to díky naší dnes už rozsáhlé síti kontaktů a partnerů. Také těžíme z toho, že sloužíme církvím a prostřednictvím církví a že všude na světě jsou církve Ježíše Krista přítomné. A díky mnohaletým zkušenostem si myslím, že jsme schopni pokládat správné otázky, abychom na naše případné partnery získali poctivou referenci. Přesto jsme obvykle opatrní a začínáme s menším projektem a postupně projekt zvětšujeme, jak si i na vlastní zkušenost ověřujeme věrohodnost a schopnosti místního partnera. V naší práci totiž musí platit obojí současně. Tedy nějaká úroveň poctivosti a integrity a současně základní organizační schopnosti a věrohodná komunikace.

Jakým způsobem se získávají místní spolupracovníci?

Nemáme za cíl získávat místní spolupracovníky. Primárně spolupracujeme s těmi, kteří tak moc toužili pomáhat, že to začali dělat bez nás. My se pak pro ně staneme partnerem, který stojí za jejich zády a vkládá do jejich rukou zdroje, kterými mohou efektivněji a také často s násobně větším rozsahem sloužit Bohu a lidem.

Ředitel české kanceláře Krmte hladové
Daniel Skokan

Jak dlouho se věnuješ práci pro hladovějící?

Myslím, že už jsem někdy nedávno překročil metu pětadvacet let. Budu se muset pokusit to dohledat. Samotného by mě to zajímalo.

Co tě k tomu motivovalo?

Vždycky jsem měl nějaký bližší vztah k lidem, kteří byli v nevýhodě nebo ve slabší pozici. Asi jsem to zdědil po své mamince. Po její smrti jsem se dozvěděl, že jí občas lidé přezdívali paní charita.

Na biblické škole byl jedním z mých učitelů Dr. Lester Sumrall, zakladatel Feed The Hungry. Když později v České republice vznikla pobočka jeho organizace, byl jsem občas jako dobrovolník k dispozici a například jsem tehdejšímu řediteli pomáhal organizovat a připravit humanitární pomoc do válčící Jugoslávie. Později, když se hledal nový ředitel, byl jsem jako aktivní dobrovolník zřejmě první volbou pro tehdejší zástupce Nadačního fondu.

Máš k některému ze světových regionů, kde FTH pomáhá, osobní vztah?

Asi to bude Uganda a Nikaragua. Obojí je spojené s nějakým osobním vztahem, který v té zemi mám.

V Nikaragui to byla obětavost místních pastorů, kteří žili a žijí v nedůstojných podmínkách a současně slouží Bohu se vznešeností a excelencí. Bydlet s manželkou a dětmi v rohu plechové haly oddělené jen závěsem a mít podlahu z udusané hlíny, ale na bohoslužbu přijít ve vyžehlených šatech, jako bych bydlel v čistém domě. Sloužit Bohu a lidem s minimálním nebo žádným příjmem, a přitom pomáhat chudým, to je zahanbující pohled, který ze mne opravdu vymáčkne slzu.

V Ugandě to bude hlavně díky Irene Gleeson. Ona už asi deset let nežije, ale když jsem byl v Ugandě poprvé, bylo jí cca 70 let. Dokážu odhadnout, že možná 80% mého dnešního chápání hladu a toho, jak pomáháme, ve mně formovala ona. Tou dobou už žila asi 15 let na severu Ugandy v oblasti, kde pořád ještě probíhaly boje s ozbrojenými skupinami. Tehdy měla ve své škole 8000 dětí. Myslím, že férově lze odhadnout, že ona zachránila osobně tisíce dětí před hladem. A díky poskytování školního vzdělání přerušila kruh chudoby pro tisíce z nich. Když jsem pak viděl jednoho učitele v její škole, jak rozdává ve třídě dětem jídlo, a dozvěděl jsem se, že je to původně chlapec, kterého našla u cesty a pozvala ho do své školy, tehdy jsem pochopil, jak obyčejným obědem ve škole můžeme pro jednoho člověka opravdu změnit svět.

Jak se může člověk na pomoci podílet?

Podle mě se člověk může podílet třemi způsoby. Věřím v sílu modlitby, potřebujeme Boží pomoc, aby místní pastoři a dobrovolníci dokázali dál sloužit nejubožejším a hladovějícím tam, kde jejich církev má dosah.

Člověk se může podílet finančně. Za každé 3 až 4 Kč pořídíme jednu obědovou porci. Za 60 až 80 Kč měsíčně nasytíme jedno dítě. Mnozí z nás si dokážou odpovědět na otázku: Kolik dětí bych chtěl takto nasytit já?

A nakonec člověk může být i jakýmsi velvyslancem hladových. Může mluvit se svým kolegou v práci nebo s někým ze své rodiny nebo církve, který by rád něco bohublého podpořil, ale neví jakému důvěryhodnému projektu své prostředky svěřit.

Feed The Hungry, Česká republika
www.krmtehladove.cz

Účty pro partnery a pravidelné dárce
v České republice:

FIO: 2801539486/2010

KB: 19-2783450217/0100

Číslo účtu na Slovensku:

SK08 1100 0000 0026 2270 1492

Variabilní symboly:

Denně plné břicho: 111

Ukrajina: 857

Obyčejným **OBĚDEM**
ve škole můžeme
pro jednoho člověka
ZMĚNIT SVĚT.

Setkání ředitelů **Feed The Hungry** v Ugandě

Obyčejným obědem ve škole můžeme pro jednoho člověka změnit svět.

Nejlepší zprávy jsou ty čerstvé. Protože ředitel české kanceláře Feed The Hungry, Daniel Skokan, se právě před několika dny vrátil ze schůzky ředitelů národních kanceláří Feed The Hungry, která se konala v Ugandě, pokusili jsme se požádat jej o rozhovor, který těsně před odjezdem na Ukrajinu byl ochoten poskytnout. Můžete si tak přečíst, co viděl na vlastní oči.

Právě ses vrátil ze setkání s dalšími řediteli národních kanceláří Feed The Hungry. Kde to bylo a o čem jste jednali?

Setkali jsme se v Kampale - hlavním městě Ugandy. Chtěli jsme využít příležitost navštívit zemi, kde se pečuje o desítky tisíc uprchlíků z okolních zemí a kde je současně přes deset milionů obyvatel v potravinové krizi, protože žijí ve vzdálených částech země, kam ani často nevedou cesty a kde není žádná další infrastruktura. Lidé tam pořád ještě žijí z pastevectví anebo z primitivního zemědělství a jsou tím pádem závislí na počasí, resp. na tom, zda prší nebo je období sucha.

A například severovýchodní oblast Ugandy, která se jmenuje Karamoja, trpěla suchem a v posledních dvou letech tam zemřelo přes 2000 lidí hladem a další tisíce lidí trpěly a trpí podvýživou.

Věnovali jsme pozornost probíhajícím projektům po celém světě, protože Feed The Hungry působí v pětadvaceti zemích světa. Řešili jsme problémy s logistikou, financováním, řízením projektů v místech distribuce, vzdělávání dětí, které jsou příjemci potravinové pomoci. Také jsme mluvili o evangelizaci v místech distribuce.

Ve srovnání s ostatními řediteli zastupuje poměrně malou zemi. Jak obstaráváte?

My jsme respektováni, protože jsme defakto se Slovenskem jedinou východoevropskou zemí, která je součástí tohoto programu. Také náš příspěvek kolem deseti milionů korun ročně, které naši štědrí dárci každoročně do projektu vkládají, nás staví mezi významné partnery.

Tím, že nás jedna obědová porce stojí 3 až 4 Kč, pak deset milionů korun reprezentuje dva a půl milionu obědových porcí, a to samozřejmě není málo.

Celosvětově Feed The Hungry poskytuje teplý oběd pro více než 560 000 dětí každý den, a je tedy zjevné, že potřebujeme skládat síly, abychom každý měsíc dokázali poskytnout téměř 12 000 000 porcí.

Jaká je situace v Ugandě? Co jsi mohl vidět na vlastní oči?

Uganda patří mezi rozvinutější africké země. Má každoročně rostoucí ekonomiku, ale současně jako většina afrických zemí má své ekonomicky stabilní obyvatele, má své bohaté obyvatele a má své chudé. V tom se asi neliší od České republiky. Liší se ve dvou věcech. První je, že ti ekonomicky stabilní mají samozřejmě nesrovnatelně nižší příjmy, než má ekonomicky stabilní občan České republiky. Druhý rozdíl je v tom, že mají ještě čtvrtou a pátou skupinu obyvatel.

Jedni jsou lidé, kteří žijí ještě stále starým lokálním primitivním způsobem života a žijí se pastevectvím nebo primitivním zemědělstvím. Někteří z nich dokonce ani netuší, že žijí v Ugandě, protože ačkoliv jsou na dosah civilizace, a je možné, že jeden ze sta má mobilní

telefon, stále ještě netuší, že nad jejich jménem a kmenovým územím existuje nějaký větší územně správní celek. Také často neumí číst, psát a počítat. Tito lidé jsou závislí na tom, zda je nebo není sucho. A také na tom, jaká je míra bezpečí, tedy zda existují nepřátelské ozbrojené pastevecké skupiny nebo jiné kriminální skupiny, které ohrožují jejich bezpečí při pastevectví nebo pěstování zemědělských plodin.

Další skupinou, jakou v Česku nemáme v takové míře a ani v takové intenzitě, jsou uprchlíci, kterých Uganda přijala několik milionů z více okolních zemí. Tito lidé přicházejí pouze z důvodu hledání bezpečí, protože Uganda jim neposkytne ekonomické benefity. Ugandská vláda potom spolupracuje s neziskovými organizacemi včetně Nadačního fondu Krmte hladové, aby dokázala zřídit v uprchlických táborech školy a aby byl do škol zařazen obědový program.

Obědový program obvykle způsobí několik věcí současně. Návštěvnost školy se zdvojnásobí až trojnásobí, významně klesne dětská kriminalita, existence dětských gangů, které se snaží pro své členy zajistit přežití krádežemi potravin. Děti dostanou vzdělání a v dospělosti jsou schopné zajistit sebe i své děti natolik, že děti místo dětské práce mohou chodit do školy, a tím se přerušuje uzavřený kruh chudoby.

Kde je nyní na zemi situace nejhroživější?

To je těžké posoudit, protože určitě existuje několik faktorů. Patří mezi ně úroveň ohrožení života, intenzita nebo délka případného ozbrojeného konfliktu, nepřítomnost infrastruktury, nepřístupnost vzdělání a hloubka korupce. Konkrétně ale budu jmenovat čtyři země, i když v hlavě mě napadají další, kde to z různých důvodů není o mnoho lepší.

První bude i Uganda a oblast Karamoja. Dlouhodobé sucho způsobuje, že ačkoliv jsou místní lidé jindy soběstační, nyní čelili skutečnému hladomoru, který jsem osobně za pětadvacet let své služby neviděl. Kostí potažené kůži, stovky ležících lidí, kteří už nejsou ani schopni chodit a vypadají jako postavy z koncentračních táborů. To je šokující pohled.

Další bude Nikaragua, kde místní vláda ukončila činnost několika tisícům humanitárních organizací a utlačuje místní církve. Přesto je církev schopná pomáhat desetitisícům hladovějících v odlehlých horských a vesnických oblastech nebo na skládkách.

Do toho seznamu bude určitě patřit Afghánistán, kde místní církev dokázala vyjednat jakýsi prostor pro spolupráci a pomoc lidem, kteří trpí extrémní chudobou a hladem.

Vesnice Nakongomutu v oblasti Karamoja postižené suchem a hladomorem.

Vášim jménem tu rozdáváme vyhublým zemědělcům kukuřičnou mouku a fazole.

